

Συνομηθίες γυναικών

Δύο φίλες που «διψούν» για εμπειρίες και επιδιόδονται σε τηλεφωνικές φάρσες, ένας φοιτητής που «πεινάει» για όσα δεν έχει και μια μητέρα που μαθαίνει μέσα από τις υποδείξεις ενός μικρού παιδιού

Η Φάρσα

Πρόκειται για την επανέκδοση του μυθιστορήματος που κυκλοφόρησε για πρώτη φορά το 1982 η 18 χρόνια αργότερα τιμημένη με το Κρατικό Βραβείο Μυθιστορήματος -για το βιβλίο της «Ζιγκ - Ζαγκ στις νερατζιές» (Κέδρος)- συγγραφέας, σε μια εποχή που ακόμη ο όρος «γυναικεία λογοτεχνία» περιοριζόταν σε ρομαντικά μυθιστορήματα. Με στοιχεία υπερρεαλισμού και μια γραφή που δεν ακολουθεί την κλασική αφηγηματική γραμμικότητα, αλλά εναλλάσσεται διαρκώς ανάμεσα στην πράξη, την περιγραφή, τις αποσπασματικές παραθέσεις γεγονότων και μονολόγων, η Σωτηροπούλου παραθέτει την ιστορία δύο εικοσάχρονων κοριτσιών που μοιάζουν να περνούν όλη τη μέρα τους σε ένα διαμέρισμα πίνοντας καφέ και εξορκώντας μανιωδώς το χάμπι τους: τις τηλεφωνικές φάρσες. Η επιλογή των «θμμάτων» γίνεται τυχαία από τον τηλεφωνικό κατάλογο, ενώ η θεματολογία της κάθε φάρσας κινείται ανάμεσα σε σενάριο κατασκοπίας και μαθήματος του κατακτητικού και οι τηλεφωνικοί διάλογοι, που παρατίθενται ως μονόλογοι, εντείνουν την απροσδιόριστη ατμόσφαιρα θλιβείας και την αγωνία των κοριτσιών για απόκτηση εμπειριών, αφήνοντας να υπονοηθεί το πρωτοεμφανιζόμενο τότε τηλεφωνικό σεξ. Όπως σημειώνει και ο Νάνος Βαλαωρίτης στο εισαγωγικό σημείωμα «Η "Φάρσα" είναι το μονιφέστο της επαναστατημένης γυναικάς. Η επαναστατική πράξη συνίσταται στην υπονόμευση αυτής της δύναμης με τη γελοιοποίησή της, την καταβράθμισή της με το γέλιο».

Info: «Η φάρσα» της Έρως Σωτηροπούλου, εκδόσεις Πατάκι

Ένα πεινασμένο στόμα

Ο Γιάννης Γεωργιάδης είναι ένας φιλόδοξος φοιτητής της Νομικής. Έχει νιάτα, ομορφιά και μια επικίνδυνη εξυμνάδα -στοιχεία που τον καθιστούν αυτόματα δημοφιλή στον πανεπιστημιακό του κύκλο. Όμως δεν έχει τίποτα άλλο. Ορφανός από μικρή ηλικία, συντηρεί τον εαυτό του και σπουδάζει δουλεύοντας ως εκπαιδευτής σκύλων. Στο αντίθετο ακριβώς άκρο, η αφήγηση συναντά τον Χρίστο Κρεμόπουλο, έναν από τους γνωστότερους καθηγητές του Γιάννη. Έναν ακαδημαϊκό με κύρος, με τροπαικούς λογαριασμούς και βέβαια με υψηλές διασυνδέσεις. Οι δυο τους συναντιούνται ένα βράδυ τυχαία στο Λυκαβηττό, βγάζοντας βόλτα τα σκυλιά τους, και η... μάχη αρχίζει. Τι θέλει το «πεινασμένο στόμα» του νεαρού φοιτητή με τόσο πάθος από τον καθηγητή του; Το λεφτά του; Το γυναικά του; Το γιο του; Το δουλειά του; Τι ζωή του; Ότι κι αν θέλει, το σίγουρο είναι πως έχει αποφασίσει να το πάρει. Ο Γιάννης θα καταφέρει να εισβάλει σαν άγγελος ερμολοβρευτής στον κόσμο του ανυποψίαστου καθηγητή και θα τον αλώσει ως γητευτής με τις μεθόδους που εφαρμόζει για να εκπαιδεύει τα σκυλιά. Το όηλο του, άλλωστε, είναι μια κληνική γνώση εγγεγραμμένη στο dna του. Δημοκρατία δεν υπάρχει, ούτε στην κοινωνία των σκύλων ούτε στην κοινωνία των ανθρώπων. Μόνο αφεντικά και δούλοι. Διεδικώντας αυτό που θέλει περισσότερο, ο Χρίστος φτάνει μέχρι τα άκρα και τελικά τα ξεπερνά.

Info: «Ένα πεινασμένο στόμα» της Λένας Διβάνη, εκδόσεις Καστανιώτη

Μα γιατί, μαμά;

Η Θεσσαλονικιά συγγραφέας αντλεί την έμπνευσή της από την ιστορία της Αθήνας, μια ιστορία που θα μπορούσε ουσιαστικά να είναι η προσωπική ιστορία της κάθε σύγχρονης γυναίκας, με μεταλλαγμένες όμως αξίες και ιδανικά ανά περίπτωση. Η Αθήνα, μια γυναίκα που αποξενώθηκε βίαια από τη θηλυκή της πλευρά, ξαναεμφιλιώνεται με την απαντημένη γυναικεία της φύση μέσα από τη σχέση της με την μικρή της κόρη, την Χαρά. Πόσο καταπληκτική μπορεί να είναι η παρουσία ενός παιδιού στη ζωή μιας γυναίκας; Πόσο απλά μα σφρά μπορεί να αποδειχθούν τα λόγια ενός παιδιού και με πόση προσοχή πρέπει η Αθήνα να τα σφυρηλατήσει; Είναι η μητρότητα το τελικό στάδιο ενηλικίωσης για μια γυναίκα; Ένα ψυχολογικό μυθιστόρημα στο οποίο η συγγραφέας εντάσσει αρκετά βιωματικά στοιχεία για να εξετάσει εντέλει, μέσω της δικής της ματιάς, την περίπλοκη σχέση μεταξύ μίας και κόρης. Η ίδια χαρακτηρίζει εξάλλου τα ερωτήματα γύρω από τη σχέση αυτή ως πάντα επίκαιρα, καθώς ποτέ δεν είναι σαφώς διακριτό το ποιος εξασκεί τελικά τον ουσιαστικό παιδαγωγικό ρόλο μέσα στην οικογένεια (η μητέρα ή το παιδί); και εάν οι συμπεριφορές και πεποιθήσεις που κωδικοποιεί ως βιώματα από τη δική της ανατροφή, είναι τελικά τα σωστά εφόδια για το ρόλο μας ως γονείς.

Info: «Μα γιατί, μαμά», της Αντιγόνης Λουμάκου, εκδόσεις Σκόλη - Κουλεδάκη